

بررسی جنبه های روانشناسی کودکان اوتیسم در آموزش در مقطع ابتدایی

معصومه سلیمی نادم

کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت، رشت، ایران،

چکیده

اوتیسم، یک اختلال رشد است که در سه سال اول زندگی ظاهر می گردد. این بیماری با تاثیر بر روی مغز کودک، رفتارهای اجتماعی و مهارت ارتباط برقرار کردن را مختل می کند. علت واقعی این بیماری هنوز مشخص نیست، اما مطالعاتی در رابطه با دلیل بروز این بیماری در حال انجام است. به نظر می رسد مساله ژنتیک مهم باشد. برای مثال دوقلوها بیشتر دچار این بیماری می شوند تا یک برادر و خواهر. اختلال کروموزومی و مشکلات عصبی در افراد اوتیسمی مشاهده شده است. دیگر علت های این بیماری (که هنوز به اثبات نرسیده) شامل: رژیم غذایی، تغییرات مجرای گوارشی، مسمومیت با جیوه، عدم استفاده از ویتامین ها و املاح و حساسیت به واکسن است. هنگامی که بحث طراحی فضا برای کودکان طیف اوتیسم پیش می آید مهم است که به دانش و درک چگونگی تجربه محیط زیست و اشیا توجه و اشاره شود. توصیف تفاوت های حسی بالقوه ادراک، پردازش و پاسخ اهمیت زیادی دارد چراکه کودکان قادر به یادگیری در جریان اصلی محیط می باشند. توجه خاص به فضاهای فیزیکی در طراحی کلاسهای درس و مدارس باعث بالا رفتن اهمیت کار معمار و طراح می شود. چرا که این فضاها با یادگیری کودکان ارتباط مستقیم دارند. رنگ، فرم، سطح، ابعاد و چیدمان فضا از جمله مسائل بسیار مهمی است که در حالات روحی کودکان اوتیستیک تاثیر مستقیم دارد. معماری فضا با آگاهی از روانشناسی محیطی، فضایی را پدید می آورد که کودک در آن با توجه به خصوصیات اخلاقی و رفتاری و همچنین ضعف های ارتباطی می تواند دورانی بدون استرس و دور از تنش را با یادگیری بالا سپری کند.

واژگان کلیدی: اوتیسم، اختلال رشد، روانشناسی محیط، تاثیر فضا.